

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217200351
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4217200351.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1/ V. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., B. E., 2/ F. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., B. E., o zaplatenie 9 520,06 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 15Csp/9/2017-131 z 3. júna 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

Žalovaným 1/ a 2/ nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 15Csp/9/2017-131 z 3. júna 2020, zamietol žalobu a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaní 1/ a 2/ majú právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 92 ods. 8 Zákona o bankách, § 1 ods. 2, § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, § 103 § 565 zákona č. 40/1965 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“) a § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo len „OBZ“).

3. V odôvodnení poukázal na to, že žalobca doručil súdu prvej inštancie dňa 12. 01. 2017 žalobu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovaním zaplatiť mu sumu 9 520,06 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 11. 05. 2007 Zmluvu o úvere č. 88380-8834130/4900, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaním úver vo výške 16 596,96 eura. Na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o úvere bola dňa 11. 05. 2007 uzavretá zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť č. ZN-Sp/007/130/2007, v ktorej žalobca vystupoval ako záložný veriteľ a žalovaní ako záložcovia. Keďže žalovaní opakovane porušovali zmluvné a obchodné podmienky, žalobca vyhlásil dňa 15. 10. 2014 predčasnú splatnosť úveru. Keďže nedošlo k dohode, dňa 30. 05. 2015 pristúpil žalobca k výkonu záložného práva formou predaja prostredníctvom dobrovoľnej dražby, ktorej vykonaním bola poverená Aukčná spoločnosť, s.r.o. Založená nehnuteľnosť doposiaľ vydražená nebola. Dlžná suma vyčíslená ku dňu zosplatnenia úveru dňa 15. 01. 2014 je v celkovej výške 11 479,44 eura. Istina úveru ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 9 520,06 eura a je naďalej úročená zmluvným úrokom 6,70 % ročne a úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 16. 01. 2014 do zaplatenia.

4. Vo veci bol dňa 12. 09. 2017 Okresným súdom Komárno vydaný platobný rozkaz č. k. 15Csp/9/2017-30, ktorým zaviazal žalovaných 1./ a 2./ spoločne a nerozdielne na úhradu sumy 9 520,06 eura spolu s príslušenstvom a trovami konania. V zákonnej lehote žalovaní podali voči platobnému

rozkazu odpor, ktorý odôvodnili tým, že uplatnený návrh neuznáva v celom rozsahu z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 52 ods. 2 a 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že predmetný vzťah je nutné posudzovať ako spotrebiteľský.

5. Žalobca doručil súdu dňa 24. 10. 2017 návrh na zmenu strany na strane žalobcu, v ktorom namiesto Československej obchodnej banky, a. s., so sídlom Bratislava, Michalská 18, IČO: 36 854 140, vstupuje na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 12. 09. 2017, EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803. O pripustení zmeny strany sporu na strane žalobcu rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 15Csp/9/2017-58.

6. Žalobca na odpor žalovaného reagoval podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 02. 02. 2018, v ktorom uviedol, že zastáva názor, že zmluva o úvere spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti a nie sú mu zrejmé žiadne neprijateľné zmluvné podmienky.

7. Súd prvej inštancie vo veci vytýčil termín pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 11. 05. 2007 Zmluvu o úvere č. 88380-8834130/4900, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 16 596,96 eura. Na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o úvere bola dňa 11. 05. 2007 uzavretá zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť č. ZN-Sp/007/130/2007, v ktorej žalobca vystupoval ako záložný veriteľ a žalovaní ako záložcovia. Keďže žalovaní opakovane porušovali zmluvné a obchodné podmienky, vyhlásil žalobca dňa 15. 10. 2014 predčasnú splatnosť úveru. Keďže nedošlo k dohode, dňa 30. 05. 2015 pristúpil žalobca k výkonu záložného práva formou predaja prostredníctvom dobrovoľnej dražby, ktorej vykonaním bola poverená Aukčná spoločnosť, s.r.o. Založená nehnuteľnosť doposiaľ vydražená nebola. Dĺžna suma vyčíslená ku dňu zosplatnenia úveru dňa 15. 01. 2014 je v celkovej výške 11 479,44 eura. Istina úveru ku dňu podania žaloby predstavuje 9 520,06 eura a je naďalej úročená zmluvným úrokom 6,70 % ročne a úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 16. 01. 2014 do zaplatenia. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že žalovaný uhradil poslednú splátku dňa 15. 02. 2013, ďalšie splátky splatné dňa 15. 03. 2013 až 15. 07. 2013 neuhradil, na základe čoho žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru.

8. S poukazom na vykonané dokazovanie mal prvoinštančný súd za preukázané, že zmluvný vzťah, predmetom ktorého bolo uzatvorenie zmluvy o pôžičke vo výške 16 596,96 eura bol uzatvorený platne, žalobca preukázal jeho platnosť, ako aj platnosť postúpenia pohľadávky, avšak bolo preukázané, že posledná debetná operácia na bežnom účte žalovaného bola vykonaná dňa 15. 02. 2013, posledná splátka pre ktorej neuhradenie sa stal celý úver splatným bola zročná dňa 15. 07. 2013, a teda premlčacia doba v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, t. j. 16. 07. 2013 a uplynula uplynutím trojročnej premlčacej doby, teda dňom 16. 07. 2016. Keďže žalobca podal žalobu na Okresnom súde Komárno dňa 12. 01. 2017, mal prvoinštančný súd za to, že predmetný nárok bol uplatnený až po uplynutí premlčacej doby, a teda bol premlčaný.

9. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným, ako aj uvedenú argumentáciu, prvoinštančný súd žalobu zamietol. Záverom konštatoval, že s ohľadom na zamietnutie žaloby z dôvodu premlčania sa súd nezaoberal ďalšími skutkovými okolnosťami predmetnej veci.

10. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v spore v celom rozsahu neúspešný priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu a prizná žalobcovi voči žalovaným nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Ďalej uviedol, že podľa Úverovej zmluvy č. 88380-8834130/4900 zo dňa 11. 05. 2007 (ďalej aj „Zmluva“) postupca poskytol žalovaným úver vo výške 16.596,96 eura (500 000 Sk), ktorý mal byť splácaný v pravidelných mesačných splátkach vo výške 163,68 eura (4 931 Sk), vždy k 15. dňu v mesiaci. Zmluvné strany si v zmluve dojednali plnenie v splátkach s termínmi splatnosti jednotlivých splátok.

Žalovaní sa dostali do omeškania, pretože uvedené termíny neplnili, čím právnenému predchodcovi žalobcu vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil právny predchodca žalobcu podaním z 16. 01. 2014 označeným ako „Oznámenie o zosplatnení úveru“. 13. Nestotožnil sa s právnym posúdením, v zmysle ktorého, ak dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, tak ako v danej veci podaním z 16. 01. 2014 k 15. 01. 2014, potom podľa § 103 OZ začína plynúť premlčacia doba pre všetky splátky úveru splatné do budúca od prvej splátky úveru, ktorú dlžník neuhradil riadne a včas. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky 16. 07. 2013 a uplynula 16. 07. 2016, pričom žaloba bola podaná na súde 12. 01. 2017, a teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. S uvedeným sa nestotožnil a poukázal na to, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich plyní trojročná premlčacia doba podľa § 103 OZ samostatne. Ďalej poukázal na § 565 OZ, ktorý umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, inak toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu.

14. V súvislosti s premlčaním nároku zdôraznil, že neuplatnenie práva podľa § 565 OZ do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. Bolo preukázané, že žalovaní boli v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v omeškani s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (§ 53 ods. 9 OZ). Keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v danej veci vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala - v danom prípade splátky splatnej dňa 15. 01. 2014. Pre všetky splátky, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzali plyní samostatná trojročná premlčacia doba. Pre splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti plyní premlčacia doba od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (t. j. splátky splatnej 15. 01. 2014). Z tohto dôvodu považoval za nesprávny výklad druhej vety § 103 OZ tak, ako ho uviedol v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie, a v zmysle ktorého za „nesplnenú splátku“ je potrebné považovať prvú splátku, s ktorou sa dostali dlžníci do omeškania. Takýto výklad by v praxi znamenal, že niektoré splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti by boli nepremičané, avšak zostatok dlhu (splátky úveru splatné od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti) by už v ten istý moment bol premlčaný, resp. sám veriteľ by si využitím práva podľa § 565 OZ privodil premlčanie celého nároku (ak by dlžník bol v čase vyhlásenia splatnosti v omeškani s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 roky).

15. Vzhľadom k tomu oprávnenie právneho predchodcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky, s ktorou sa žalovaní dostali prvýkrát do omeškania zaniklo v súlade s § 565 OZ splatnosťou ďalšej splátky úveru. Ak právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním z 16. 01. 2014, toto svoje právo uplatnil v súlade s § 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15. 01. 2014 (t. j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala a pre ktorej nezaplatenie mohol v súlade s § 565 OZ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru), a zároveň ho uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 OZ po omeškani spotrebiteľov (žalovaných) s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 16. 01. 2014 začala podľa § 103 OZ plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade odo dňa 15. 01. 2014) a uplynula by najskôr dňa 15. 01. 2017. Keďže žaloba bola na súde podaná 12. 01. 2017, bol nárok uplatnený pred uplynutím premlčacej doby a súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ak dospel k opačnému záveru. V zmysle uvedeného pôvodný veriteľ využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním z 16. 01. 2014, a to pre nesplnenie splátky splatnej 15. 01. 2014, ktorá predstavuje nesplnenú splátku v zmysle § 103 OZ, a od ktorej splatnosti plyní premlčacia doba pre všetky splátky splatné do budúca.

16. Do pozornosti odvolacieho súdu dal uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 15CoCsp/13/2020 z 25. mája 2020, Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7Co/141/2017 z 28. marca 2018,

Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/114/2017 z 28. apríla 2017 a uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11Co/13/2018 z 26. septembra 2018.

17. Poznamenal, že Okresný súd Komárno sa už v minulosti zaoberal rovnakými otázkami, pričom dospel k opačnému záveru, k akému v danej veci dospel, čo zakladá jeho zmätočnosť a nepreskúmateľnosť. Poukázal na obdobné konania vedené na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13Csp/9/2017, voči ktorému žalovaní nepodali odvolanie a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28. 03. 2018 ako aj konanie vedené pod sp. zn. 13Csp/24/2017, voči ktorému podali dlžníci odvolanie, avšak Krajský súd v Nitre rozsudok potvrdil a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 31. 12. 2018. v tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/120/2018 z 29. novembra 2018. Rozhodnutie súdu prvej inštancie na základe uvedeného porušuje zásadu legitímnych očakávaní a princíp právnej istoty. S poukazom na uvedené zotrval na názore, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, pretože nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný.

18. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je (čo do vecnej správnosti napadnutého rozsudku) dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.
Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 565 Obč. zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Podľa § 101 Obč. zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. V danom prípade súd prvej inštancie pri rozhodovaní o uplatnenom nároku žalobcu voči žalovaným 1/ a 2/ týkajúceho sa zaplatenia sumy 9 520,06 eura s príslušenstvom zamietnutie podanej žaloby žalobcu odôvodnil premlčaním uplatneného nároku žalobcu s poukazom na ust. § 103 Obč. zákonníka, t. j. márnym uplynutím 3-ročnej premlčacej doby.

21. Pri konštatovaní platného uzatvorenia zmluvy o pôžičke znejúcej na sumu 16 596,96 eura a zároveň aj platného postúpenia pohľadávky na súčasného žalobcu, mal súd prvej inštancie za preukázané, že posledná debetná operácia realizovaná na bežnom účte žalovaného bola vykonaná dňa 15. 02. 2013, pričom posledná splátka, pre ktorej neuhradenie sa stal poskytnutý úver dlžníkovi (žalovanému 1/) a jeho manželke (žalovanej 2/), splatným bola zročná dňa 15. 07. 2013.

22. Následne premlčacia doba podľa § 103 Obč. zákonníka začala plynúť v nasledujúci deň po zročnosti tejto splátky, t. j. od 16. 07. 2013 s dňom jej skončenia po uplynutí 3-och rokov, t. j. 16. 07. 2016. Vzhľadom k tej skutočnosti, že žalobca podal predmetnú žalobu na prvoinštančnom súde (Okresný súd Komárno) až dňa 12. 01. 2017, t. j. oneskorene, po uplynutí trojročnej všeobecnej premlčacej doby, súd prvej inštalácie podanú žalobu pre premlčanie nároku v nej uplatneného zamietol.

23. V kontexte uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, plne sa stotožniac s odôvodnením premlčania uplatneného nároku prvoinštančným súdom, na ktoré odôvodnenie odvolací súd v ďalšom odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

24. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že premlčanie uplatneného nároku žalobcu súd prvej inštalácie správne posudzoval na základe vznesenej námietky premlčania žalovanými 1/ a 2/ obsiahnutej v ich písomnom vyjadrení, ktoré sa nachádza na č. l. 118 až 122 spisu. V súvislosti s posudzovaním inštitútu premlčania v danej prejednávanej veci nie je možné súhlasiť s odvolacou námietkou žalobcu v tom smere, že ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru písomne dňa 16. 01. 2014, tak podľa § 103 Obč. zákonníka po zročnosti tejto splátky, t. j. odo dňa 16. 01. 2014 začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 16. 01. 2017, čo znamená, že pri akceptovaní podania žaloby žalobcom na OS Komárno dňa 12. 01. 2017 nie je možné považovať uplatnený nárok za premlčaný, pretože bol podaný v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

25. Zo samotného oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 16. 01. 2014 vypracovaného žalobcom vyplýva, že žalobca vyhlásil celú jeho pohľadávku za splatnú dňom 15. 01. 2014, bez konkrétneho špecifikovania splátky (za aký mesiac), kvôli nezaplateniu ktorej bola celá pohľadávka žalobcu vyhlásená za splatnú. V tejto súvislosti je potrebné vychádzať z výpovede právneho zástupcu žalobcu, resp. jeho substitúta na pojednávaní pred prvoinštančným súdom, kde tento uviedol, že k vyhláseniu okamžitej splatnosti pohľadávky žalobcu došlo na základe neuhradenej splátky od 16. 06. 2013 až 15. 07. 2013 a nasledujúcich splátok.

26. Pri akceptovaní tejto časti výpovede právneho zástupcu žalobcu na predmetnom pojednávaní súd prvej inštalácie následne správne vyhodnotil, že tou splátkou, pre ktorej nezaplatenie došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru bola splátka splatná dňa 15. 07. 2013, pričom nasledujúci deň po jej zročnosti, t. j. 16. 07. 2013 aj následne správne určil za deň začatia plynutia všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby s koncom jej uplynutia dňa 16. 07. 2016.

27. Na základe uvedeného odvolací súd podané odvolanie žalobcu považoval za nedôvodné s rozhodnutím o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

28. Záverom odvolací súd poznamenáva, že pri uznaní výpovede splnomocnenia zo strany žalovaných 1/ a 2/ pre ich právneho zástupcu v tomto konaní JUDr. Jána Boškoviča, čoho dôkazom je aj doručenie napadnutého rozsudku každému zo žalovaných a nie ich pôvodne zvolenému právnenému zástupcovi, advokátovi JUDr. Jánovi Boškovičovi, súd prvej inštalácie nesprávne do záhľavia napadnutého rozsudku uviedol, zastúpenie týchto žalovaných advokátom JUDr. Jánom Boškovičom.

29. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalovaným 1/ a 2/ v tomto konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože im žiadne odvolacie trovy nevznikli.

30. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).